

Sygn. akt V U 628/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant p.o. stażysty Patrycja Kinder

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2017 r. w Kaliszu

odwołania Z. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 17 maja 2017 r. Nr (...)

w sprawie Z. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie przedemerytalne

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 17 maja 2017 r. znak nr (...)

w ten sposób, że przyznaje odwołującemu Z. L. prawo do świadczenia przedemerytalnego poczynając od dnia 21 maja 2016 r.,

2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. kwotę 360,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 maja 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił Z. L. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, iż ostatnie zatrudnienie wnioskodawcy nie ustało z w trybie rozwiązania z stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył Z. L. wnosząc o zmianę przedmiotowej decyzji ZUS poprzez przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego powołując się na rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS Oddział w O. wniósł o oddalenie odwołania

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący Z. L. urodził się (...) W okresie od 11 maja 2015 r. do 15 listopada 2015 r. odwołujący był zatrudniony w firmie (...) w I. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika fizycznego. Pracodawca w świadectwie

pracy wydanym odwołującemu po rozwiązaniu stosunku pracy wskazał na wypowiedzenie umowy o pracę przez pracodawcę z powodu likwidacji stanowiska podając jednocześnie podstawę prawną swej decyzji z kodeksu pracy (art. 30 § 1 pkt 2 k.p.).

/bezsporne/

Przyczyną decyzji pracodawcy były zamiany organizacyjne związane z zakończeniem przez pracodawcę etapu, w którym realizowane były zadania przygotowujące miejsce pracy dla pracowników produkcyjnych i rozpoczęciem nowego etapu – działalności produkcyjnej w oparciu o pracę zatrudnionych spawaczy. Odwołujący został zatrudniony na czas nieokreślony i pracował przy adaptowaniu istniejących dotychczas pomieszczeń. Posiadał umiejętności w zakresie prac budowlanych i wykończeniowych pomieszczeń. Nie posiadał kwalifikacji do prac spawalniczych. Po zakończeniu etapu przygotowawczego do rozpoczęcia produkcji, pracodawca zatrudnił do produkcji kotłów spawaczy i ślusarzy. W oparciu o pracę osób z takimi kwalifikacjami prowadził działalność wytwórczą. Dotychczas zatrudniony pracownik do prac adaptujących pomieszczenia do potrzeb produkcji stał się dla pracodawcy nieprzydatny. W takich realiach pracodawca podjął decyzję o likwidacji stanowiska pracy zajmowanego przez odwołującego co sprawiło o konieczności wypowiedzenia temu ostatniemu umowy o pracę. Na miejsce zwolnionego pracownika nie został zatrudniony nowy pracownik gdyż nowo zatrudniani pracownicy to osoby mające kwalifikacje ślusarza bądź spawacza. W chwili zatrudniania odwołującego pracodawca nie miał rozeznania w ilu pomieszczeniach wykonywane będą prace ślusarskie i prace spawalnicze. Odwołujący nie został też uprzedzony, że zostaje zatrudniony na czas wykonywania prac remontowych w pomieszczeniach.

dowód: zeznania świadków: M. M. i J. C..

Po rozwiązaniu stosunku pracy odwołujący był zarejestrowany w urzędzie pracy od 19 listopada 2015 r. i od tego dnia pobierał zasiłek dla bezrobotnych do 19 maja 2016 r. i nadal. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych odwołujący nie odmówił podjęcia zatrudnienia. Na dzień 15 listopada 2015 r. odwołujący legitymuje się ponad 40 – letnim okresem ubezpieczenia.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Przez przyczynę dotyczącą zakładu pracy należy rozumieć zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 29 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U z 2004 r., Nr 99, poz. 1001 ze zm.):

- rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

- rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

- wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy.

Odwołujący spełnił przesłankę zawartą w art. 2 ust. 1 pkt. 29b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U z 2004 r., Nr 99, poz. 1001 ze zm.), gdyż był zatrudniony w firmie (...) przez okres dłuższy niż 6 miesięcy, a stosunek pracy został z nim rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w związku z likwidacją jego stanowiska pracy. Pracodawca bowiem zlikwidował stanowisko pracy pracownika wykonującego prace wykończeniowe wewnątrz budynku. Zmniejszenie to nastąpiło w związku z przejściem do nowego etapu działalności gospodarczej podmiotu. Nowo zatrudnianym pracownikom z kwalifikacjami ślusarskimi i spawalniczymi powierzone zostały zadania przy produkcji. Nie ulega zatem najmniejszej wątpliwości, iż rozwiązanie stosunku pracy z odwołującym nastąpiło z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

Brak jest również powodów aby negować prawo odwołującego do świadczenia przedemerytalnego w oparciu o konieczność każdorazowo zwolnienia przez pracodawcę pracownika w trybie właściwym dla tzw. zwolnień z przyczyn dotyczących pracodawcy obejmujących większą liczbę pracowników. Ustawa z dnia 13.03.2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, oprócz trybu tzw. zwolnień grupowych, reguluje także tryb zwolnień indywidualnych obejmujących mniejszą liczbę pracowników niż te liczby odnoszące się do zwolnień grupowych. I w jednym i w drugim przypadku mamy rozwiązanie stosunku pracy zgodnie przepisami przywołanej ustawy z dnia 13.03.2003 r. o ile wyłączną przyczyną decyzji pracodawcy nie stanowią okoliczności leżące po stronie pracownika.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 w/w ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

- w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

- złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Jak wynika z poczynionych na wstępie ustaleń, odwołujący w momencie złożenia wniosku był zarejestrowany jako bezrobotny, pobierał zasiłek przez okres ponad 6 miesięcy, nie domówił podjęcia zatrudnienia i złożył wniosek w zakreślonym przez przepis art. 5 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Zaskarżona decyzja podlegała zmianie jak w sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami, o których mowa w art. 7 ust. 3. Odwołujący złożył wniosek wraz z kompletem dokumentów, o którym mowa w art. 7 ust. 3 ustawy w dniu 20.05.2016 r., dlatego też Sąd przyznał świadczenie przedemerytalne od dnia 21 maja 2016 r.

O kosztach sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. i § 9 ust. 2 i § 15 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, uznając, iż nakład pracy pełnomocnika procesowego uzasadnia zastosowanie dwukrotnej stawki minimalnej.